

Jogalapok és fontosabb érvek

2005. július 5-i C(2005)1962 végleges határozatával (C 20/04, korábbi NN 25/04 állami támogatás) a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított Lengyelország által a Huta Częstochowa S.A. javára nyújtott egyes szerkezetátalakítási támogatásokat és elrendelte visszatérítésüket. Az ISD Polska felperes a támogatás kedvezményezettjének jogutódja és az Industrial Union of Donbass másodrendű felperes (amely az elsőrendű felperes egyedüli részvényese) leányvállalata. Mindkét felperes azon vállalkozások között szerepel a vitatott határozatban, amelyek együttesen és egyetemlegesen felelősek a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatások visszatérítéséért.

A határozat részleges megsemmisítésére irányuló keresetük alátámasztására a felperesek hat jogalapot hoztak fel.

Az első jogalappal arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nyilvánvalóan hibásan értékelte a vizsgálat kimenetelének szempontjából meghatározó tényeket. Előadják, hogy ha egyszer megtörtént az összeegyeztethetetlen támogatás eredeti kedvezményezettje eszközeinek értékesítése (amelyet aztán az ISD Polska és a Donbass vásárolt meg), akkor a támogatás eredeti kedvezményezettjénél marad az említett támogatás által biztosított előny, és ő köteles a visszatérítésre. A felperesek szerint ha a jelen esetben helyesen állapították volna meg a Huta Częstochowa eszközeinek az ISD Polska (és a Donbass) részéről történt eladásával kapcsolatos releváns tényeket, az arra engedte volna következtetni a Bizottságot, hogy a támogatásokat már visszatértették az eladónak, mivel a Huta Częstochowa termelőeszközzeit a piaci árnak megfelelő áron átvették. A felperesek szerint a Bizottság ezért megsértette arra irányuló kötelezettségét, hogy a jelen ügyben felmerülő valamennyi releváns tényezőt gondosan és pártatlanul vizsgáljon.

A felperesek a második jogalapot az észrevételek megtételére vonatkozó, az EK 88. cikkben és a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ 6. cikkében foglalt jog megsértésére alapítják. Előadják, hogy a formális vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatnak a Hivatalos Lapban történt kihirdetése nem határozta meg kellő pontossággal a kifogásolt támogatásokat, illetve azok összegét, jóllehet a Bizottság ismerte ezeket az adatokat, és így a felperesek nem tudhatták, mely támogatásokra vonatkozik a vizsgálat, és nem tudták megítélni, hogy lehetőségük van-e észrevételeik megtételére.

Ugyanezen az állítólagos szabálytalanságon alapszik a felperesek által hivatkozott harmadik jogalap, a bizalomvédelem elvének a megsértése. Előadják, hogy ha a vizsgálatot megindító határozat alapján a Donbass tudhatta volna, hogy mely támogatások képezik az eljárás tárgyát, akkor arra vonatkozó bizonyítékokat terjeszthetett volna a Bizottság elé – amint azt az ISD Polska és a Donbass a jelen keresetben tették –, hogy ezek a támogatások összeegyeztethetőek a közösségi joggal.

Negyedik jogalapjukkal a felperesek azt adják elő, hogy a Bizottság megsértette a csatlakozási szerződésnek a lengyel acélipar szerkezetátalakításáról szóló 8. sz. jegyzőkönyvét⁽²⁾ azáltal, hogy egyes rendelkezéseit pusztán szó szerint értelmezte, jóllehet a felperesek szerint a jegyzőkönyv által kitűzött célokra tekintettel és elfogadásának hátterét figyelembe véve kellett volna ezeket értelmeznie. E téves értelmezés alapján szólított fel határozatában a Bizottság azon állami támogatások

visszatérítésére, amelyeket a 8. sz. jegyzőkönyv elfogadását megelőzően olyan társaságoknak fizettek ki, amelyek nem szerepelnek a jegyzőkönyv 1. mellékletében, amely nyolc kedvezményezett vállalkozást jelöl meg, amelyek az EK 87. és 88. cikktől eltérve a Lengyelország által nyújtott támogatásban részesülhetnek. A felperesek arra hivatkoznak, hogy mivel a Bizottság jogalap nélkül járt el, nem rendelkezett arra vonatkozóan hatáskörrel, hogy a megtámadott határozatban megnevezett egyes támogatásokról határozzon, és ezáltal más közösségi intézményeknek az erre az időszakra vonatkozó hatáskörét bitorolta.

Az ötödik jogalap a 659/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapul, mivel a támogatások visszatérítésére irányuló határozat ellentétes a bizalomvédelem, a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód elvével.

Hatodik jogalapjukkal a felperesek másodlagosan arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a jelen ügyben a támogatások visszatérítésére vonatkozó késedelmi kamat számítását illetően megsértette a 794/2004 rendeletet⁽³⁾.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽²⁾ HL 2003 L 236., 948. o.

⁽³⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 3. o.)

2006. október 6-án benyújtott kereset – Estaser El Mareny kontra Bizottság

(T-274/06. sz. ügy)

(2006/C 294/118)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Estaser El Mareny, S.L. (Valencia, Spanyolország) (képviselők: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz és L. Ruiz Ezquerria ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az EK-Szerződés 81. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/B-1/38.348 REPSOL CPP ügy) 2006. április 12-én hozott bizottsági határozatot;
- kötelezze az alperest a költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a Bizottság 2006. április 12-i határozata ellen irányul, amelyben az alperes intézmény elfogadta a REPSOL CPP által a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározottak szerint felajánlott kötelezettségvállalásokat.

A határozat meghozatalára a REPSOL CPP kérelme alapján indult eljárásban került sor, amelyben nemleges megállapítást, illetve másodlagosan egyedi mentesítést kért általános megállapításai, illetve szerződésai tekintetében, amelyek útján a gépjárművekhez használt üzemanyagoknak Spanyolországban töltőállomásokon keresztül történő forgalmazási tevékenységét végezte.

A Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokra vonatkozó felajánlásában a REPSOL CPP egyebek között kötelezettséget vállalt arra, hogy növeli azon töltőállomások számát, amelyek szállítót cserélhetnek, amelynek érdekében kötelezettséget vállalt arra, hogy a töltőállomások szűk jogkörrel rendelkező tulajdonosai, illetve üzemeltetői számára lehetővé teszi a hasznélvezetkez vagy területhez való dologi jog visszaszerzését, noha ehhez az üzemeltetőtől bizonyos feltételek teljesítését követelte meg.

A felperes, aki egy töltőállomás jogcímmel rendelkező üzemeltetője, és aki a Repsol CCP-vel szállítási szerződést kötött, keresete alátámasztására az alábbiakra hivatkozik:

- a) A REPSOL CPP és a töltőállomások között létrejött szerződések sértették és még ma is sértik a közösségi jog által a versenytilalmi kikötések tekintetében előírt időbeli korlátozásokat. Ezért a REPSOL CPP által felajánlott kötelezettségvállalásokat megelőzően a Bizottság kellő információval rendelkezett ahhoz, hogy a jogsértést megállapító és az azzal való felhagyást elrendelő határozatot hozzon.
- b) Következésképpen a kérdéses szerződéseket az EK-Szerződés 81. cikkének (2) bekezdése alapján semmisnek kell tekinteni.
- c) A Bizottság nem teheti e szerződéseket kötelezettségvállalások útján érvényessé, azzal hogy nem rendeli el a jogsértő számára a versenykorlátozó gyakorlat azonnali megszüntetését, hanem csupán azt írja elő számára, hogy tegye lehetővé a jogok visszaszerzésének lehetőségét. Másrészt annak ellenére, hogy a versenyjogi szabályok megsértésének oka a versenytilalmi kikötések túlzott időtartama volt, az üzemeltetőtől követeli meg – jogának visszaszerzése végett – egy olyan összeg megfizetését, amelyet egyebek között – a dologi jog visszaszerzéséhez megállapított időből hátralevő évek számára tekintettel számítanak ki.

Végül a felperes azon elv megsértésére hivatkozik, amely szerint a jogalanyok nem juthatnak saját jogsértő magatartásuk folytán előnyökhöz és nem gazdagodhatnak jogalap nélkül.

⁽¹⁾ HL L 1, 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet 2. kötet, 205. o.

2006. október 4-én benyújtott kereset – Omya kontra Bizottság

(T-275/06. sz. ügy)

(2006/C 294/119)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Omya AG (Oftringen, Svájc) (képviselők: J. Flynn barrister, C. Ahlborn, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- [...] az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg ezért a határozatot és kötelezze a Bizottságot az Omya költségeinek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete a COMP/M.3796 összefonódással kapcsolatos ügyben 2006. július 19-én hozott C(2006)3163 végleges bizottsági határozat megsemmisítésére irányul, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a J. M. Huber Corporation kicsapott kalcium-karbonát üzletének felperes általi megszerzése a közös piaccal és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodással összeegyeztethető. A Bizottság továbbá feltételeket és kötelezettségeket állapított meg, amelyeknek a felperesnek meg kell felelnie.

A felperes előadja, hogy (a) a Bizottság által megállapított a verseny szempontjából aggályos kérdések megalapozatlanok és (b) a felperesre ténylegesen kiszabott kötelezettségek nem megfelelőek és azokat a meghatározott aggályos kérdések nem indokolják, továbbá nem alkalmasak a Bizottság által hivatkozott hatások kiváltására.

A felperes három jogalapra hivatkozik keresete alátámasztására.

Először a felperes előadja, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévedett abban, hogy az ügylet jelentősen akadályozná a hatékony versenyt.

Másodszor a felperes álláspontja szerint a Bizottság nyilvánvalóan tévedett értékelése során és megsértette az arányosság elvét azzal, hogy előírta a Kuusanoski üzem értékesítését.